

beatus Petrus, qui in propria sede & vivit & praesidet, praestat quarentibus fidei veritatem.

^a Conc. Chalced. can. 28.

Καὶ γὰρ τῷ θρόνῳ τῆς πρεσβυτερίας Ρώμης διὰ τὸ βασιλεύειν τὴν πόλιν ἐμείνῃ οἱ πατέρες ἐκείνους ἀποδεδώκασι τὰ πρεσβεῖα.

^b Novella Theodosii tit. 24. ad calcem Cod. Theod.

Addam tamen cum Patribus Concilii Chalcedonenfis, ^a primos Ecclesiae Patres praeter hanc supremam potestatem, Romano Pontifici privilegia quaedam ex hoc tribuisse, quod urbs Roma imperaret. Unde Theodosius & Valentinianus Imperatores haec ad Aetium scripserunt in Novellis: ^b *Cum sedis Apostolicae primatum sancti Petri meritum, qui princeps est Episcopalis corona, & Romana dignitas civitatis, sacra etiam Synodi firmiter auctoritas, ne quid praeter auctoritatem sedis istius inclitum praesumptio adtentare nitatur. Tunc enim demum Ecclesiarum pax ubique servabitur, si rectorem suum agnoscat universitas.* Sed intellige de privilegiis supremæ & universali potestati Ecclesiasticæ superadditis. Etenim Ecclesia Ro-

^c Conc. Chalced. act. 16.

Ἡ ἐκκλησία Ρώμης πάντοτε ἔσχε τὰ πρωτεία.

^d Leo Mag. ser. in natali Apost. Petri & Pauli.

buit primatum, ut dicitur actione 16. ^c Concilii Chalcedonenfis: & ^d *Ab Apostolorum, inquit Leo magnus, Principibus factum est, ut Roma gens esset sancta, populus electus, Civitasque sacerdotalis & regia, per sacram beati Petri sedem Caput orbis effecta, latius praesideret religione divina, quam dominatione terrena.*

II.

DE TRIBUS PATRIARCHIS.

Quamvis autem penes hunc unum Romanum Pontificem suprema lex esset, tres tamen ab initio Patriarchæ fuerunt, scilicet Romanus, Alexandrinus & Antiochenus, quorum sedes essent Romæ, Alexandriae & Antiochiæ, Apostolis ac imprimis D. Petro conveniens existimantibus, ut in tribus dignioribus majoribusque civitatibus, tres Protothroni seu primariæ sedes Ecclesiae instituerentur. Harum Episcopis Patriarchæ nomen ex hoc inditum est, quod singuli πατέρων ἄρχοι, five familiarum & Ecclesiarum Christianarum patres seu principes essent, sicut patres familiarum Israelitici populi Patriarchæ dicti sunt, vel quod τῶν πατέρων ἄρχοι, id est, patrum, seu Episcoporum Principes & Superiores essent: quomodo Joannes Patriarcha Antiochenus princeps Orientis in actis Concilii Chalcedonenfis vocatur.

^e Concil. Nicæn. 1. Can. 6.

Τὰ ἀρχαῖα ἔθνη κρατεῖται, τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Πενταπόλει, ὡς τὸν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον πάντων τῶν ἐκείνων ἐκείνων ἔχει τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ καὶ τῷ ἐν τῇ Ρώμῃ ἐπισκόπῳ τὸ σύνθημα ἐστίν, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τὴν Ἀντιόχειαν.

III. DE PATRIARCHA HIEROSOLYMITANO.

Hi tres de omnibus majoris momenti negotiis intra Patriarchatus sui limites decernebant, ut patet in Canone magnæ Synodi Nicænæ, cujus verba sunt: ^e *Mos est in Ægypto, Libya & Pentapoli, ut Alexandrinus Episcopus horum omnium habeat potestatem, quoniam & Episcopo Romano est consuetudo, similiter & apud Antiochiam.* Sed adverte quod licet hicce Canon non tam pro enumerandis Sedibus Patriarchalibus, quam pro servandis antiquis consuetudinibus editus fuerit, tres tamen in eo tantum designari Patriarchas: & ratio est quod revera plures Concilii Nicæni tempore Ecclesia non agnovit, iique soli hucusque instituti fuere.

Nec tamen diffitebor quod cum Ecclesia Hierosolymitana pro Matre Ecclesiarum habita sit, ut apud Theodoretum legere est, hujus Anti-